

Mál nr. 33/2011**M
og
vátryggingafélagið X v/ slysatryggingar launþega.****Ágreiningur um tilkynningu um kröfu um bætur vegna vinnuslyss þann 18.1.2008.****Gögn.**

14. Málskot, móttakið 28.1.2011, ásamt fylgigögnum.
15. Bréf X, dags. 9.2.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M gegnir störfum í varaslökkviliði sveitarfélagsins S. Þann 18. janúar 2008 var hún við slökkvistörf, er járnstöð, sem hafði verið sett undir milligólf losnaði og féll á höfuð og öxl M. Við það hrasaði M og lenti á hurð með hægri öxl. Við skoðun á heilbrigðisstofnuninni í S daginn eftir slysið sást að hægri viðbein gekk út við „sternoclavicularliðinn“ eins og um liðskekkingu („subluxation“) hafi verið að ræða. Sársauki var við hreyfingu í „sternoclavicularliðnum“, auðvelt að ýta „claviculunni“ í rétt horf en gekk aftur út þegar sleppt var. M leitaði aftur á heilbrigðisstofnunina þann 23. janúar s.á. Við skoðun þá var hægri öxl aðeins sýnin sem M minntist ekki á að hafi verið áður. „Mediali“ endinn á hægri viðbeini stóð talsvert fram og M var verulega aum yfir þeim enda. Í niðurlagi vottorðsins segir að M hafi greinst með bólgur í kjölfar tognunar með auknum verkjum og sársauka við álag. Var henni ráðlagt að hlífa öxlinni við álagi og gera liðkandi æfingar. Einnig ráðlagt að taka bólgueyðandi lyf og verkjalyf eftir þörfum. Þann 11. júní 2010 var M skoðuð af L lækni og sérfræðingi í endurhæfingarlækningum og mati á líkamstjónum. Í læknisvottorði hans segir m.a. að axlarhreyfingar M séu vægt skertar hægri megin með óþægindum í endastöðu hreyfinga í hægri innri viðbeinslið. Það sé ekki festumein í sjálfri öxlinni. Hægri öxlin virðist heldur signari. Það sé bein og óbein eymsli við innri hægri viðbeinslið og það sé nokkuð áberandi stallmyndun. Þá smelli aðeins í við hreyfingar. Í vottorðinu er staðfest að M búi við varanlegar afleiðingar af völdum slyssins sem séu tognun á hægri innri viðbeinslið og einkenni vægrar hálstognunar

Með tilkynningu þann 14. janúar 2010 tilkynnti M um slysið til vátryggingafélagsins X, en þar var í gildi slysatrygging launþega vegna slökkviliðsins í S. X hafnaði bótaskyldu á þeim grundvelli að M hefði glatað bótarétti sínum, sbr. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá rétti til bóta samkvæmt slysatryggingu ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á. Eins og málið liggur fyrir verður við það miðað að M krefjist einungis bóta fyrir varanlegar afleiðingar slyssins.

Við mat á því hvort M hafi glatað rétti til bóta á grundvelli fyrrgreinds lagaákvæðis verður að líta til þess hvað hún vissi um þau atvik, sem bótakrafa hennar er reist á, ári áður en tilkynnt var um tjónið til X, þ.e. 14. janúar 2009. Samkvæmt gögnum málsins virðist sem M hafi einungis leitað læknis strax eftir slysið og svo aftur fimm dögum síðar, eða 23. janúar 2008. Eins og fyrr greinir var hægri öxl þá aðeins sýnin og „mediali“

endinn á hægri viðbeini stóð talsvert fram og var hún verulega aum yfir þeim enda. Við skoðun hjá L 11. júní 2010 voru þessi einkenni enn til staðar og staðfest að varanlegar afleiðingar slyssins séu tognun á hægri innri viðbeinslið og einkenni vægrar hálstognunar. Samkvæmt þessu verður að telja ljóst að við slysið hlaut M sýnilega áverka á liðum í hægri öxl sem ekki gengu til baka. Ekkert hefur komið fram í málinu sem bendir til að hún hafi mátt vænta fulls bata eftir slysið og hún myndi ekki hljóta varanlegan skaða af þess völdum. Þykir því mega slá því föstu að einu ári áður en X var tilkynnt um slysið hafi M vitað um þau atvik sem bótakrafa hennar er reist á. Hún hefur því glatað rétti til bóta úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 10. mars 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.